

Barcelona 9 Novembre 1913.

Millet, exquisid amic meu:

El cos inclinat damunt
la taula del meu quarto d'estudi,
el cap, reverentment acotat, m'he tot
mon esser d'emoció, sadollat d'agrai-
ment, acabo de llegir l'hermos ar-
ticle que m' dedica en les pàgines
de la "Revista Musical Catalana".

Deu li pagui la bona obra,
estimât Millet, i..... dignim-
quin poder misterios, (gairebé podria
dir-s'en taumatúrgic) se val vostè
per a endinsar-se en les ànimes,

i com ha pogut esbrinar tot lo que
passa en la meua?...

Mai, ningú, cap artista, cap
crític, cap músic, m'havia donat en
llurs escrits i paraules, la sensació
de que m'entenien, i a voste, amb qui
puc confessar-me, vull dir-li, que ara
tinc la intensa, noble satisfacció
de que he sigut comprès per primera
vegada en ma vida. Deu li pagui,
Millet.

Cap acolat, ple d'agraïment
poso en sa galta el simbòlic petó,
premyora de la fidel assistat que
li tindrà mentres aleni.

Charles G. Vidiella

Al Mtre Millet
1913

De Vidiella contestant
a grant al meu article - elogi
publicat a la B. M. C. ^{de s. a.}

C. J. V.

